

Znak Ezechiela

***Werset kluczowy: „Tak więc Ezechiel jest dla was znakiem; zgodnie z tym, co uczynił, wy też uczynicie; a gdy to nastąpi, poznacie, że Ja jestem Pan Bóg”.
Ezechiel 24:24***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Ezechiel 24:15-27***

Znak Ezechiela jest boleśnie głęboki. Jego żona, opisana przez Pana jako „pożądanie twoich oczu”, miała umrzeć nagle – „jednym ciosem”. Potęgując uczucie straty i smutku, Pan nakazał Ezechielowi, aby nie okazywał publicznie swojego żalu. „Nie będziesz opłakiwał ani płakał, ani nie będą spływały łzy z twoich oczu. Wzdychaj w ciszy, nie opłakuj zmarłej; zawiąż turban na głowie i załóż sandały na nogi; nie zakrywaj ust i nie jedz chleba smutku ludzkiego. Tak więc rano przemówiłem do ludu, a wieczorem zmarła moja żona; następnego ranka postąpiłem zgodnie z poleceniem”. Ezechiel 24:16-18

Co mogło umożliwić Ezechielowi zniesienie tego ciężkiego nakazu? Uważamy, że jego wieloletnie oddanie Bogu, naznaczone posłuszeństwem i służbą, rozwinęło w nim głęboko zakorzenioną wiarę; wiarę taką, jaką wyraził Hiob: „Choćby mnie zabił, będę Mu ufał”. Hiob 13:15

Rozpoznajemy, że boska mądrość działała, gdy Bóg przekształcił osobistą tragedię Ezechiela w narodową lekcję dla Izraela. Jak te dwa wydarzenia były ze sobą powiązane? Łączyła je jedna rzecz, określona jako „pożądanie twoich oczu”. Dla Ezechiela była to jego żona. Dla Izraela była to świątynia Salomona, symbol ich narodowego ustroju politycznego.

Izraelici byli najwyraźniej zaniepokojeni zachowaniem proroka. Dziwne było, że nie opłakiwał swojej żony, a oni wiedzieli, że działania Ezechiela często miały boski cel i znaczenie. Zapytali go o to. Ludzie powiedzieli do niego: „Czy nie powiesz nam, co to dla nas oznacza, że tak się zachowujesz?”. Ezechiel 24:19

Ezechiel odpowiedział im: „Otrzymałem wiadomość od Pana i kazano mi przekazać ją ludowi Izraela. Oto, co mówi Wszechwładny Pan: Zbezcieszczę moją świątynię, źródło waszego bezpieczeństwa i dumy, miejsce, które cieszy wasze serca. Wasze

synowie i córki, których pozostawiliście w Judzie, zostaną zabici mieczem. Wtedy uczynicie tak, jak uczynił Ezechiel. Nie będziecie opłakiwać publicznie ani pocieszać się jedzeniem przyniesionym przez przyjaciół. Wasze głowy zostaną zakryte, a sandały nie zostaną zdjęte. Nie będziecie opłakiwać ani płakać, ale będziecie marnieć z powodu swoich grzechów. Będziecie jęczeć między sobą z powodu całego zła, które popełniliście”. wersety 20-23

Świątynia zostanie zniszczona, państwo rozpadnie się, a lud Izraela zostanie wzięty do niewoli lub zabity. Tak więc Ezechiel był „znakiem”, jak zauważono w naszym wersecie kluczowym. Niestety się wydarzyło i żadna ilość żałoby nie mogła tego odwrócić. Izrael został wzięty do niewoli w Babilonie. Zbiorowe sumienie ludu Izraela było dotknięte smutkiem, co zaowocowało pięknym wierszem znalezionym w Psalmie 137. „Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i płakaliśmy, wspominając Jerozolimę. Odłożyliśmy nasze harfy i zawiesiliśmy je na gałęziach topoli. Nasi oprawcy domagali się od nas śpiewu. Nasi dręczyciele nalegali na radosny hymn: „Zaśpiewajcie nam jedną z tych pieśni jerozolimskich! Ale jak możemy śpiewać pieśni Pana w pogańskiej ziemi? Jeśli zapomnę o tobie, Jerozolimo, niech moja prawa ręka zapomni, jak grać na harfie. Niech mój język przylgnie do podniebienia,

jeśli nie będę o tobie pamiętał, jeśli nie uczynię Jerozolimy moją największą radością ” (Psalm 137:1-6). Wzruszająca treść wynika ze znaku Ezechiela.